

Katecheze s dopravními značkami, květen 2026

5. neděle velikonoční (A)	
Jan 14,1-12	
Název značky:	Jednosměrný provoz
<i>Biblický úryvek: „Já jsem cesta, pravda a život.“ (Jan 14,6)</i>	
Význam pro dítě:	Žádný protisměr – Ježíš je můj směr.
<p>Dnešní evangelium je opravdu dopravní, protože se v něm mluví o cestě. Zavřete si oči a představte si nějakou cestu. Jak vypadá? Je to asfaltová cyklostezka? Dálnice nebo prašná cesta na poli? (Necháme čas na představy). Představil si někdo Pána Ježíše? On totiž v dnešním evangeliu o sobě říká: „<i>Já jsem cesta, pravda a život.</i>“ Jak tomu máme rozumět? Máte rádi výlety? Už se někomu stalo, že se ztratil a nevěděl, kam jít? Kdo vám pomohl? I o životě se dá říct, že je to takový velký dobrodružný výlet. A někdy se dá i v životě ztratit. Možná se vám už stalo, že jste nevěděli, komu věřit, co je správné nebo co udělat. Jak jste se cítili? Přesně tak se cítili učedníci, když jim Ježíš jim říká, že brzy odejde. Tomáš mu říká: „<i>Pane, nevíme, kam jdeš. Jak můžeme znát cestu?</i>“ Ježíš odpovídá: „<i>Já jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.</i>“ (Katecheta ukáže připravenou značku.) Mám tu značku, která se k těmto Ježíšovým slovům úplně hodí. Víte, jak se jmenuje? Je to <i>Jednosměrný provoz</i>. Na značce vidíme šipku. Šipka ukazuje jasně směr – dopředu. V ulici, kde stojí tato značka, se dá jet jen jedním směrem. Nikdy ne naopak. I k Bohu se dá jít jen jedním směrem. Přes Ježíše. Značka jakoby připomínala: „<i>Nekoukej v životě po cestách, které tě nikam nedovedou. Sleduj Ježíše. Ten tě vede přímo k Bohu.</i>“ Když jednáme jako Ježíš – pomáháme druhým, odpouštíme – jdeme správným směrem. Ježíš učedníkům dál říká: „<i>Já jsem pravda.</i>“ Jeho slovo platí, nezklame a je jako nejpevnější podklad pod koly auta, který se nikde nepropadne a auto po něm bezpečně jede. A nakonec Ježíš říká: „<i>Já jsem život.</i>“ Jenom u něho najdeme pravé štěstí a radost. Někdy už tady na zemi, ale úplně až v domově u Boha Otce. Jak poznáme, že jdeme po Ježíšově cestě? Třeba: (1) Máš možnost se někomu posmívat a získat tak respekt u „kamarádů“. Ty ale víš, že Ježíšův směr je laskavost. Co uděláš? Pomůžeš mu? (2) Nebo máš možnost zalhat, aby ses ukázal lepší. Víš ale, že Ježíš je pravda a že jsi Boží dítě. Co uděláš? Odvážíš se jednat podle pravdy? (3) Někdy se stane, že na tebe přijde trápení. Máš pocit, že tvůj život nestojí za nic. Ale víš, že Ježíš je život. Je jako palivo, které ti dává sílu pokračovat dál. Co uděláš? Probereš to s ním modlitbě? Pokaždé, když si odpovídáš, „ano“, zveš do života Ježíše, jdeš po jeho cestě. Pomoci na ní vydržet ti pomůže i naše značka. Až ji uvidíš, vzpomeň si, že ukazuje i směr k Bohu. Můžeš se pomodlit: „<i>Jako šipka na značce ukazuje směr, tak i já chci jít s tebou, Ježíši, po cestě k Bohu. Prosím, pomáhej mi.</i>“</p>	

6. neděle velikonoční (A)

Jan 14,15-21

Název značky:

Stezka pro chodce

*Biblický úryvek: „Nenechám vás sirotky.
(Zase) k vám přijdu.“ (Jan 14,18)*

Význam pro dítě:

Ježíš tě drží za ruku.

Co nebo koho vidíte na dnešní značce? Dospělý člověk drží za ruku dítě. Někdo větší vede někoho menšího. Co značka znamená? Jmenuje se *Pěší zóna*. To je místo, kam mohou lidé chodit pouze pěšky, bez aut a kol. Tato značka se dobře hodí k dnešnímu evangeliu. Ježíš v něm slibuje: „*Nenechám vás sirotky, dám vám jiného pomocníka.*“ Děti, když jdete někam poprvé, pomáhá vám, že vás rodiče drží za ruku? Nebo, vy starší, pomůže vám, když víte, že vám někdo drží palce? Člověk je silnější, když ví, že má v zádech oporu. Proto nám Ježíš slíbil, že pošle Ducha Svatého – neviditelného průvodce životem, který nás drží za ruku na každém kroku. Podívejte se na naši značku znovu. Dítě na značce nemusí znát cestu ani vědět, co je za dalším rohem. Stačí, že důvěřuje tomu, kdo ho vede. Není to stejné i s námi? Často nevíme, jak se rozhodnout. Duch Svatý v té chvíli tiše říká: „*Pojď, věř mi, jdeme spolu.*“ V dnešním světě se všechno rychle řítí vpřed. (Děti ukážou.) Ale v pěší zóně se chodí jinak – pomaleji, klidněji, s ohledem na druhé. (Děti ukážou.) Právě tak působí Duch Svatý v našem srdci. Učí nás kráčet s pokojem a vnímavostí k těm, kteří jdou vedle nás. Představte si situace, kdy se cítíte malí a nejistí. Třeba první den v novém kroužku: Jste přede dveřmi a nikoho neznáte. V tu chvíli ruka rodiče dodá odvahu vstoupit. Ježíš slibuje, že Duch Svatý je přesně takovou „rukou“, která nás doprovází od dětství až po dospělost. Když člověk roste, mění se i to, jakým způsobem ho Duch Svatý vede. V mládí hledáme svou identitu. Sami tápeme v tom, kdo vlastně jsme. Ježíš nám však připomíná: „*Nenechám tě sirotkem.*“ Sirotek je ten, kdo je na všechno sám. Ty máš průvodce, který tě zná lépe než ty sám sebe. Když budeme pokračovat dál: výběr školy, práce, rozchod s přáteli, nebo odvaha ozvat se proti nespravedlnosti. Na těchto „*křižovatkách*“ životní cesty je Duch Svatý naším navigátorem. Nepřikazuje, ale nabízí pokoj, když se rozhodneme pro dobro. Na značce *Pěší zóna* kráčí dospělý a dítě přímo vedle sebe. Je to obraz Boha, který si vybírá cestu po našem boku. Provází nás s laskavostí a trpělivostí. On je tím, kdo se nám s láskou přizpůsobuje a jde naším tempem. Často si myslíme, že musíme být dokonalí, silní a samostatní, aby s námi Bůh chtěl jít. Ale podívejte se na to dítě na značce – je malé a slabé. Jediné, co dělá, je to, že se drží. To stačí. A tak, až uvidíš tuto značku, vzpomeň si: „*Stačí, když se v životě držíš Ježíše. On se postará o zbytek.*“ **AKTIVITA:** Děti zavřou oči. Do jedné ruky pomyslně vezmou to, co je tíží (strach, starosti). Druhou rukou se „drží“ Ježíše. Představují si ho, jaký je. Pak otevřou ruku se starostmi – „pustí je pryč“, ale Ježíše se pevně chytanou. Zkončíme slovy: „*Ježíši, pomoz mi držet se tebe, věřit, že ty vidíš dál než já a že se postaráš o to, o co já nemohu. Amen.*“

7. neděle velikonoční (A)

Jan 17,1-11a

Název značky:

Obytná zóna

Biblický úryvek: „... vždyť slova, která jsi dal mně, dal jsem jim. Oni je přijali a skutečně poznali, že jsem vyšel od tebe, a uvěřili, že jsi mě poslal.“ (Jan 17,8)

Význam pro dítě:

Vypni mobil, zapni srdce, buduj Boží domov!

Dnešní značku potkáváte v ulicích, kde bydlí hodně lidí. Co na ní vidíte? Dům, auto a dítě s míčem. Jmenuje se *Obytná zóna*. Jak na vás ta značka působí? Když ji uvidíte, chcete rychle ujet pryč? Představíte si svůj domov? Chcete hrát fotbal? Co by mohly znamenat jednotlivé obrázky? Dům třeba připomíná domov: Místo, kde nás znají jménem a kde nemusíme nic předstírat. Představuje, i domov u Boha Otce, do kterého se vrací Ježíš, a do kterého nás chce pozvat spolu s ním. Víte, že v tomto Božím domově, v „Boží obytné zóně“ můžeme žít už teď? Ježíš nám ukázal, jak to máme udělat. Věděli byste, co třeba radil? (Děti navrhnou.) Mohou nám to připomenout i obrázky na značce. Co může znamenat to dítě s míčem? (Děti navrhnou.) Hrajete si rádi? Jak se při hraní cítíte? (Je někdo spokojený? Šťastný? Má někdo radost?) Ježíš chce, abychom u Boha nebyli jako zaměstnanci nebo jako žáci ve škole, ale jako děti, které se radují z tátovy blízkosti. Můžeme se radovat i z maličkostí. Z čeho třeba? (dobrý gól, legrace s kamarády) Radost je poznávací znamení toho, že jsme v Boží obytné zóně. Vždyť i slovo evangelium znamená „radostná zvěst.“ (Je to zpráva o tom, že Pán Ježíš zachránil svět.) Na značce je i auto, které má povinnost zpomalit: V obytné zóně musí řidič dát přednost životu. Je to výzva i pro nás do každého dne: „*Zpomal! Tady se žije. Tady jsou lidé. Tady se budují vztahy.*“ Místo toho, abys jen rychle prosvítlil kolem sourozence nebo rodičů, zastav se a zeptej se: „*Jak ses dnes měl?*“ Tím dáváš přednost člověku před svým programem.

Boží obytnou zónu můžeme vytvořit všude, kde jsme. Zkusíme pár příkladů? (1) Ráno: Jak probíhá? Bývá i u vás chaos? Hledají se klíče, svačina nebo batoh? Ale když někdo klidně řekne: „*Pomůžu ti to najít.*“ V tu chvíli do ranního zmatku vstupuje Boží pokoj. (2) V partě: Všichni jsou v hloučku, ale někdo sedí sám. Co kdyby ses k němu přidal, aby měl i on mezi vámi domov? Ježíš se v evangeliu modlí právě za to, abychom byli jedno. (3) Na sítích: Na internetu se často závodí, kdo je hezčí, úspěšnější nebo kdo má víc „lajků“. Ale v Boží obytné zóně nepotřebujeme závodit. Tvoje hodnota je v tom, že patříš Otci, Bohu. Jsi milován už od malička velikou láskou. (4) Večer doma: Povídate si nebo jste na mobilu a máte každý svůj svět? Skutečný domov je tam, kde si spolu povídáme a také si nasloucháme. Tím dáváme prostor i Bohu, aby byl mezi námi.

Až uvidíte značku *Obytná zóna*, vzpomeňte si, že Bůh nechce, abychom životem jen bezhlavě projeli. Chce, abychom v něm skutečně žili, rostli a tvořili domov pro druhé. Protože věčný život znamená vědět, že u Boha jsme doma – a to už od dnešního dne.

PÍSEŇ: *Radost*, slova na <https://zpevník.proscholy.cz/pisen/5073/radost>, nahrávka [zde](#)

Slavnost Seslání Ducha Svatého (A)

Jan 20,19-23

Název značky:

Směrová tabule pro příjezd k dálnici

Biblický úryvek: „Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás. Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého!“ (Jan 20,21-22)

Význam pro dítě:

Neboj se vyjet, tvůj cíl stojí za to!

Dnes si představíme tuto dopravní značku. Její oficiální název je *Směrová tabule pro příjezd k dálnici*. Co na ní vidíte? (Nápis, znak dálnice.) Jakou má barvu? (Zelená.) A tvar? (Šipka.) Značka říká: *„Tímto směrem se dostaneš na dálnici do Brna.“* Pomáhá nám zorientovat se na cestě k cíli. Pojdme zjistit, jak se hodí k našemu evangeliu.

Hned na začátku se v něm četlo o učednících. Kde jsou? V Jeruzalémě, zavřeni v místnosti, a mají velký strach. Proč? Možná proto, že jsou bez Ježíše a nevědí, co bude dál. Jakoby ztratili všechny směrovky k cíli. A právě do tohoto ticha a obav Ježíš přichází. Pamatujete si, co jim na začátku říká? Pozdraví je: *„Pokoj vám!“* Přeje jim klid. Protože teprve když se srdce uklidní, může člověk uvidět správný směr. A pak Ježíš zvedá ruku a ukazuje, jako ta naše směrovka: *„Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“* Neříká jim, aby zůstali v bezpečí za zavřenými dveřmi. Ukazuje jim směr, aby šli mezi lidi a přinášeli zvěst o tom, jak zachránil svět. Aby nesli naději a odpuštění.

V evangeliu se dále píše, že Ježíš na učedníky dechl a řekl: *„Přijměte (necháme děti doplnit) Ducha Svatého.“* To je zásadní moment. Učedníci se do té doby báli. Byli jako auto bez paliva, bez energie. Když ale přijali Ducha Svatého, bylo to, jakoby jim někdo palivo doplnil.

I nám se v životě někdy stává, že nám dojde trpělivost, laskavost nebo síla se učit. Nebo že nás přemůže strach. Ale Ježíš nám posílá Ducha Svatého jako palivo, které funguje za každé situace. Je to jako mít auto, které má v sobě solární panely i jaderný reaktor zároveň. Duch Svatý dává sílu, která není z tebe, ale od Boha. Duch Svatý není jen palivo, je to i ta nejmodernější navigace. Navigace, která vidí za roh. Nikdy se nesplete. A jaká je podmínka, aby Duch Svatý takto působil v tvém životě? To, že mu to dovolíš. K tomu, aby ses otevřel/a jeho působení ti pomůže, když se podíváš na naši značku.

Je na ní: (1) Šipka ukazující směr: *„Jdu v životě směrem k dobru?“* (2) Obrázek dálnice a jméno cíle: *„Co je můj cíl? Co je v mém životě nejdůležitější? Je to touha po úspěchu? Láska a vztahy? Život s Bohem?“* Může být těžké se v tom všem zorientovat, ale Duch Svatý ti s orientací pomůže. Máš ho v sobě. Dostal/a jsi ho při křtu. Stačí se na chvíli ztišit a říct: *„Duchu Svatý, dotankuj mě svou radostí. Dej mi sílu. Pomoz mi najít správný směr.“* A pak ještě chvíli v tichu naslouchat.

Až uvidíš tuto značku, vzpomeň si. Nejsi na cestě sám. Máš směr – Ježíšova slova, máš cíl – Otcovu náruč, máš to nejlepší palivo na světě – Ducha Svatého.

AKTIVITA: Děti foukáním do cíle posunují pingpongový míček. Míček symbolizuje člověka, který se nechává vést „vanutím Ducha Svatého“. (V tomto případě se míček posunuje podle foukání dítěte, které ví, kam chce míček dostat.)

Slavnost Nejsvětější Trojice

Jan 3,16-18

Název značky:

Parkoviště

Biblický úryvek: „Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ (Jan 3,16)

Význam pro dítě:

Boží parkoviště – místo, kde jsi vítán

Dnešní svět často připomíná velký závod. My lidé máme někdy pocit, že musíme být rychlejší, lepší, úspěšnější. Pak jsme unavení a neklidní. Proto je důležité slyšet slova Ježíše, která zapsal evangelista Jan: „*Tak Bůh miloval svět, že dal svého Syna...*“ Tato věta nám odhaluje něco nádherného: Bůh nás miluje. Chce pro nás to nejlepší, a tak poslal svého Syna Ježíše, aby nás zachránil. Vychovává nás s láskou a trpělivostí. Nechce nás strašit ani trestat. Chce nám pomáhat a být s námi. Dnes si to připomeneme jednou dopravní značkou. Jakou? (Necháme děti hádat.) *Parkoviště*. Co řidičům říká? „*Tady můžeš zastavit. Tady můžeš vypnout motor. Tady si můžeš odpočinout.*“ A právě tak se můžeš cítit s Bohem. Bůh je jako bezpečné parkoviště. U něj můžeš zastavit, nadechnout se a být takový/taková, jaký/jaká jsi. V pokoji a bezpečí. Značka *Parkoviště* nám může připomenout i Nejsvětější Trojici – Otce, Syna a Ducha Svatého. (Tak oslovujeme Boha, když děláme kříž.) Bůh Otec je jako ten, kdo připravil velké parkoviště pro všechny. U Boha je vždy místo pro každého člověka. Ježíš Kristus, Syn, je tím, kdo nám vjezd na parkoviště otevírá svou láskou. Zvedá závoru, která nás oddělovala od Boha, jako by říkal: „*Pojď dál, je tu pro tebe místo, parkovné je zapláceno.*“ Duch Svatý nám dává pokoj do srdce, když jsme smutní, vystrašení nebo unavení. S ním člověk ví: „*Jsem doma.*“ Hledali jste někdy s rodiči dlouho místo k zaparkování? Auta jezdí dokola, všude plno, a pak se najednou jedno místo uvolní. Jaká úleva! U Boha ale nemusíme hledat dlouho. U něj je místo vždycky. Vždycky si u něho můžeme odpočinout – být s ním při modlitbě.

Třeba ráno před písemkou, když cítíš napětí a strach, můžeš v duchu říct: „*Bože, buď se mnou.*“

A najednou objevíš, že v tom nejsi sám. Nebo když se ti ve škole někdo směje. Vzpomeň si na Boha. Co by ti asi řekl? Možná: „*Jsi pro mě důležitý a mám tě rád. Tvoje hodnota září bez ohledu na slova druhých.*“ Nebo když hledáš na internetu zábavu, ale pořád ti něco chybí, nějaká hlubší radost. Může pomoci vypnout obrazovku, na chvíli se zastavit – „zaparkovat“ a být potichu s Bohem. Je ale důležité si uvědomit jednu věc: parkoviště není cíl cesty. Na parkovišti člověk nabere sílu a jede dál. Stejně tak modlitba není útěk od života. Modlitba nám dává sílu být lepší, laskavější a odvážnější, svobodnější. Dává nám palivo proto, abychom dojeli do cíle, do věčného domova u Boha.

Až někdy uvidíš značku s písmenem „P“, vzpomeň si: „*U Boha mám vždycky vyhrazené své (parkovací) místo.*“ PÍSEŇ: Bůh má tě rád (s ukazováním pro malé děti – Dětská misie), Bůh má tě rád (kapela Brouci). Mě má rád Bůh (ze zpěvníku *Zpíváme si písničku – akordy*)